

ner rundt omkring i Landet. Forholdene ere ganske vist meget forskellige, men der er i alt Fald dog mange Kommuner, hvor de jordløse Husmænd og Indsiddere udgjøre en Trediedel, ja, der er endog Kommuner, hvor de udgjøre over Halvdelen af Befolkningen; jeg har her endog en Beretning fra en Kommune, hvor der er 110 arbejdsføre Personer, af hvilke de 66 ere Husmænd og Indsiddere. Nu kan det dog ikke gaa an til et saadant Arbejde som Snekastning, hvor det ofte kan skorte paa Arbejdskraft, at stryge, om ikke Halvdelen — thi jeg vil indrømme, at det ganske vist er ekstraordinært, at der er saa Mange — saa dog en Trediedel af den Arbejdskraft, som det til visse givne Tider er nødvendigt at faae frem for at faae dette Arbejde udført, der jo skal udføres i kort Tid. (Ordføreren: Saa kan man leie Folk!)

Sa, den ærede Ordfører bemærker, at saa kan man leie Folk, og det er ogsaa fra den Forsættning, at det ærede Flertal er gaaet ud; men hvilken Garanti har man for, at man virkelig kan gaa hen og leie? Deraf, at Husmænd og Indsiddere ikke blive tilfagte til Snekastningsarbejde, følger jo aldeles ikke, at de ville være disponible og kunne faas til Leie. Jeg vil derfor, forsaavidt Flertallets Forslag bliver vedtaget, haabe, at det ikke skal staa som et Lokkemiddel for Husmænd og Indsiddere til at gaa uden Arbejde i den Tanke, at de til en vis given Tid, maasse hvert tredie, fjerde Aar, kunne komme ud paa Snekastningsarbejde for en Betaling, som maasse Ingen før har hørt eller set. For Tiden er det ikke Tilfældet, at Husmænd gaa uden Arbejde og Bestjæftigelse om Vinteren; i alt Fald er jeg overbevist om, at der er mange Landkommuner, hvor det er aldeles umuligt at leie et større Antal Personer paa een og samme Dag. Det forekommer mig derfor at være et aldeles upraktisk Forslag at ville fritage Husmænd og Indsiddere, navnlig i Landkommunerne, for kommunalt Arbejde; hvorvidt det kan være brugbart i de større Byer eller deres Nærhed, hvor man kan tilveiebringe den nødvendige store Arbejdskraft, vil jeg ikke afgjøre. (Ordføreren: Ud Jernbaner!). Den ærede Ordfører nævnte i dette Dieblif Jern-

baner. Sa, i Nærheden af Jernbaner kan man maasse befordre et stort Antal Arbejdsfolk ud i Kommunerne, men den ærede Ordfører maa erindre, at, hvor der er Jernbaner, der tager netop Jernbanen i Tilfælde af Snelæg let alt det Mandskab, der kan faas til Leie, saa at der ikke bliver noget tilbage til Kommunerne; og selv om der bliver noget tilbage, vil der blive en saadan Konkurrence, at Husmændenes Arbejdskraft i Snevintre vil stige til en saadan Pris, som Ingen nogensinde har tænkt sig, og det vil dog være uretfærdigt overfor dem, der skulle præstere Snekastningsarbejde, og som have en Forpligtelse til at udføre det, som Lovgivningsmagten paalægger dem. Det ærede Flertal vil jo bortkaste den Bestemmelse, der nu findes i mange Regulativer, og hvorefter Ingen kan forpligtes til at levere flere Mand paa een Dag, end han er i Besiddelse af. Hvorledes vil da herefter Forholdet stille sig i Praxis? Tænker man sig en større Eiendomsbestidder i en Kommune, hvor Regulativet er ordnet paa Grundlag af Hartkorn, Assurancefum, Folkehold osv., da kan han f. Ex. være ansat til at møde med 40 Mand, skjøndt han ikke har 10. Han maa da selvfølgelig, som den ærede Ordfører siger, gaa ud og leie; han maa gaa ud om Aftenen, da han faar Tilføjelsen, for at leie 30 Mand til den næste Morgen. Er det da sandsynligt, at han kan opnaa at faae dem, især naar der er flere, som ere i samme Tilfælde som han? Som jeg allerede har antydet, vil det selvfølgelig bevirke, at Daglønnen vil stige til en uberegnelig Høide, thi det skulde man dog antage og haabe, at Husmændene og Indsisterne ere saa fornuftige, at de paa en saadan Tid, hvor de vide, at de skulle leies, ville forlange saa Meget for deres Arbejde som muligt. Men hvorledes vil Forholdet endvidere stille sig ved Arbejdets praktiske Udførelse? Man faar ikke leiet saa Mange, som man vil have; en Del møder, men maasse ikke Halvdelen af det tilfagte Mandskab, og de, der møde og vide, at det halve Antal af dem, der ere tilfagte til dette bestemte Arbejde, er udeblevet, sige: Stop, vi ville ikke arbejde, for Alle ere komne tilfede. Der klages da nu til Politimesteren, og han maa saa se, hvorledes han kommer frem, uden